

I want to be happy and free, living and loving for me

Beste jongere,

Toen ik 8 jaar was, zong Lou Rawls over de recent gewonnen vrijheid. Er was immers een tijd geweest waar "als men je iets vroeg je dat direct deed. Er werden geen vragen gesteld. Het was van 'ja, mijnheer' en 'ja, mevrouw'. Je zei nooit neen."

Maar men leefde in 1971 in een nieuwe wereld. "Mensen nemen hun leven in hun eigen handen, maken hun eigen keuzes en lopen niet zo maar in de pas omdat anderen zeggen dat het zo hoort." Tijdens een live optreden ([te bekijken op youtube](#)) zegt Lou Rawls waar het op aankomt: "Jij doet jouw ding en ik doe het mijne. Ik loop niet in jouw weg en jij beter niet in de mijne."

We hebben sindsdien een heel eind op deze weg van 'happy and free' afgelegd. Er is in die 40 jaar ook heel wat gesproken en geschreven over de positieve én negatieve gevolgen ervan. Er zijn permanent keuzes gemaakt tussen individualisme en solidariteit. En er waren volgens mij ook totaal verkeerde keuzes zoals 'baas in eigen buik' als toelating voor het doden van het ongebooren leven.

Vandaag zet men ons voor keuzes die je leven en dat van je kinderen en kleinkinderen grondig zullen veranderen. Gaan we nog een stap verder op de weg van 'ik doe mijn ding en jij het jouwe' of stoppen we? Het is genoeg! Stop al dat doden!

Ik heb het hier natuurlijk over het huidige debat over het doden van dementen, euthanasie bij kinderen en hulp bij zelfdoding. We staan hier bij de ultieme stap van het doden.

Volwassenen hebben vandaag grote angst voor het lijden en de dood. Wellicht omdat er zo veel mensen alleen staan in deze wereld. Vanuit de gedachte dat ieder zijn ding moet doen, denken ook veel volwassenen dat ze naast hun leven ook hun dood zelf moeten orkestreren. Het 'happy and free' krijgt aan het einde een lelijk staartje.

Ik wil mijn brief aan jullie niet te lang maken en ga mijn mening kort illustreren met een tweede lied dat je [ook op youtube](#) kan terugvinden. Kleinkunstenaars Willem Vermandere en Herman Van Veen hebben de gave om de diepe waarheid over de mens prachtig te bezingen. In het lied 'Voor Marie-Louise' van Willem zingt Herman over de solidariteit in het zorgen voor elkaar.

Vandaag zal ik een kamer voor je klaarmaken en ik zal je wiegen in mijn armen en strelen door je haar. En als ik niet meer kan, als mijn gezang gedaan zal raken, als ik niet kan slapen en van duizend angsten ben gekweld, dan kom ik bij jou om me te warmen. Maak jij dan een kamer voor mij klaar, wieg me in je armen en streel me door mijn haar.

Ik doe mijn ding en jij het jouwe? Happy and free? Ik vind het nog steeds fantastische muziek maar de tekst was totale onzin. Ik schrijf jullie deze brief omdat ik als vader zeer verontrust ben. Jullie weten nu waarom. Denk er over na en doe er mee iets aan.

Vele groeten van
Johan Bruynseraede
Spreeuwenstraat 26
3010 Kessel-Lo
johan.bruynseraede@telenet.be